

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

16 januari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de grafische sector in de Turnhoutse regio

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over ondersteunende maatregelen naar aanleiding van het faillissement van een gedeelte van Brepols Graphic Industries (BGI)

Vraag om uitleg van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het verlies aan arbeidsplaatsen in de textielsector

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over een compensatiemaatregel voor de afschaffing van de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over een compensatiemaatregel voor de afschaffing van de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 16 januari 2003

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.34 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de grafische sector in de Turnhoutse regio

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over ondersteunende maatregelen naar aanleiding van het faillissement van een gedeelte van Brepols Graphic Industries (BGI)

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de grafische sector in de Turnhoutse regio en van de heer Huybrechts tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over ondersteunende maatregelen naar aanleiding van het faillissement van een gedeelte van Brepols Graphic Industries (BGI).

Minister Gabriels zal tevens in naam van minister Landuyt antwoorden.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er zijn problemen qua tewerkstelling in Vlaanderen. Ik zal me vandaag beperken tot een aantal ontwikkelingen in de Turnhoutse regio.

De Vlaamse beleidsverantwoordelijken hebben steeds onderkend dat deze regio van oudsher bekend is dankzij de zeer belangrijke grafische sector.

Het gaat daarbij niet enkel om speelkaarten, die in de hele wereld bekend zijn, maar ook om het drukken van boeken. Dit alles maakt dat Turnhout tot ver buiten de landsgrenzen befaamd was.

Een aantal jaren geleden werd een initiatief genomen waarbij een vorm van ondersteuningsbeleid werd gevoerd. In Turnhout werd bijvoorbeeld het Vlaams Innovatiecentrum voor Grafische Communicatie opgericht in de voormalige Blaironkazerne. Ook dat was een moeilijk dossier.

Eind vorig en begin dit jaar werden we geconfronteerd met het faillissement van Brepols Graphic Industries, waarbij nogmaals 400 banen in deze sector verloren zijn gegaan. Daarnaast blijft de Vlaamse regering een aantal initiatieven ondersteunen. Uiteraard heb ik daar niets op tegen. Wel stel ik me de vraag of er terzake voldoende uitstroom en rendement is.

Mijnheer de minister, ik heb een aantal korte vragen waarop ik hoop dat u me uitgebreid zult antwoorden. Wat is op dit moment de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij het grafisch kenniscentrum VIGC in de voormalige Blaironkazerne ? Op welke manier functioneert het VIGC ? Zijn er resultaatsafspraken met de grafische bedrijven in de Turnhoutse regio ? Op welke manier denkt u de grafische sector in Turnhout verder te kunnen steunen ? Zijn er plannen om bij een eventuele teloorgang van de grafische sector alternatieve industrieën aan te trekken ? Zoals algemeen bekend, ligt het werkloosheidscijfer in deze regio boven het Vlaams en Antwerps gemiddelde. Ten opzichte van de Antwerpse metropool is de situatie van de Kempense centrumstad nog slechter.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is

Huybrechts

de harde maar trieste realiteit dat het niet zo goed gaat met de werkgelegenheid in Vlaanderen. Zeker de Kempen betaalt hiervoor een zware tol. De tewerkstellingsgraad in deze regio ligt jammer genoeg veel lager dan het Vlaams gemiddelde.

De afgelopen jaren zijn er in de Kempen gemiddeld meer dan 1.000 arbeidsplaatsen per jaar verloren gegaan door herstructurerings- en faillissementen. Ik verwijs daarbij naar Balmatt, Verlipack, Umicore, enzovoort. Uit cijfers van augustus 2002 blijkt dat de werkloosheidsgraad in Turnhout 11,71 percent is, in Herentals 9,01 percent, in Balen 8,86 percent en in Merksplas 8,71 percent.

Jammer genoeg verbetert de toestand niet, wel integendeel. Ook 2003 wordt slecht ingezet door het faillissement van een gedeelte van Brepols Graphic Industries. Niet minder dan 328 mensen komen op straat te staan. Bovenop dit menselijke drama krijgt de Kempense reputatie als drukkerijcentrum een flinke dreun.

Op 16 oktober 2002 antwoordde minister Landuyt naar aanleiding van een actuele vraag van de heer Van Duppen dat er voor de Kempense regio specifieke inspanningen nodig zijn. Minister Landuyt verklaarde toen – en ik citeer : ‘... in een interkabinettenwerkgroep het aanbod van de Vlaamse regering te willen uitwerken. Met die bedoeling willen we alle actoren van de regio samenbrengen.’

Deze vragen zijn dan ook bedoeld voor minister Landuyt. Mijnheer de minister, welke concrete maatregelen zult u nemen voor de begeleiding van het personeel dat zijn werk verliest door het faillissement van BGI ? Welke door u beloofde specifieke inspanningen voor de Kempen werden reeds genomen ? Hoe ver staat het met de beloofde uitwerking door de interkabinettenwerkgroep van het aanbod van de Vlaamse regering voor de Kempense regio ?

Mijnheer de minister, onlangs las ik in Gazet van Antwerpen van 4 januari 2003 : ‘De Kempen hebben in het verleden geprobeerd om hun reputatie als drukkerijcentrum te verdedigen. De zogenaamde Rubenscel onder leiding van de Vlaamse minister van Economie heeft echter niets wezenlijks kunnen realiseren. De bewuste vergadering van oktober vorig jaar was niet veel meer dan een zoveelste goednieuwsshow van een liberale minister. Gabriels deelde in de Kempen nog gauw wat dode mussen uit. Turnhout is nu eenmaal Limburg niet.

Sindsdien werd er van de Rubenscel niets meer gehoord.’

Mijnheer de minister, welke concrete zaken heeft de Rubenscel na oktober 2002 nog gerealiseerd ? Bestaat er een concreet actieplan voor de Kempen ? Niemand kan ontkennen dat in de Kempen nieuwe sectoren en activiteiten nodig zijn. Er moet worden geïnvesteerd in het toerisme, maar ook in de sanering van vervuilde bedrijfsterreinen, in opleidingen en vorming.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Turnhoutse regio is gekend voor zijn grafische sector. We betreuren dat er 320 arbeidsplaatsen verloren zijn gegaan.

Tegelijk stellen we vast dat zich deze week in het Mechelse een nieuw Italiaans grafisch bedrijf heeft gevestigd. Dat bedrijf is volop op zoek naar mensen met een opleiding in de grafische sector. Die zijn blijkbaar in Mechelen niet te vinden, dus zijn er misschien toch nog beperkte mogelijkheden voor een aantal mensen uit het Turnhoutse, die hun kennis en ervaring in Mechelen kunnen aanwenden.

De heer Huybrechts hangt een erg negatief en scherp beeld op van de inspanningen van de Vlaamse regering terzake. Ik neem aan dat de inspanningen die in oktober zijn aangevat met de Rubenscel, zullen uitmonden in een aantal concrete maatregelen. Ik ben ervan overtuigd dat die inspanningen de tewerkstelling in de Kempen opnieuw op niveau zullen krijgen, maar alle heil kan niet alleen van de regering komen. De economie heeft haar eigen wetmatigheden die niet alleen door een regering kunnen worden gedirigeerd. Deze regering moet ondersteunen, maar de economie moet eerst aantrekken vooraleer de werkgelegenheid zich grondig kan herstellen.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer De Cock, u kunt toch niet ontkennen dat juist de Kempen een zware tol moeten betalen. Ik hoop dat een volksvertegenwoordiger uit de Kempen mee zijn best zal doen om daar iets wezenlijks aan te doen.

De heer Frans De Cock : Mijnheer Huybrechts, ik zal uiteraard mijn best doen om daar iets wezenlijk aan te veranderen. Economische wetmatigheden maken dat de regering en het parlement daar niet alles kunnen aan doen. Elke inspanning is meegenomen.

De Cock

De werkloosheid die de Kempen treft, heeft ook te maken met de structuur van onze industrie die historisch is gegroeid. We kunnen een koerswijziging niet op 2 maanden tijd realiseren, we hebben daar meer tijd voor nodig. De problemen in de Kempen zijn groot, maar we moeten de resultaten afwachten van de huidige inspanningen.

De heer Johan De Roo : Ik sluit me aan bij de bezorgdheid die hier werd uitgesproken. Het is altijd droevig als een grafisch bedrijf, dat jarenlang honkvast aanwezig was in de regio, verdwijnt, en er werknemers, die misschien nooit elders hebben gewerkt, aan de deur worden gezet.

Mijnheer de minister, zal de VDAB in de Turnhoutse regio een bijzondere inspanning doen om de werknemers van Brepols nieuwe kansen te geven op de arbeidsmarkt ? Worden de nodige contacten gelegd met het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen – hoewel dit een federale materie is – zodat het fonds die dossiers bij hoogdringendheid zal behandelen ?

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals de voorzitter heeft meegedeeld, zal ik ook namens minister Landuyt antwoorden. U zult me eventuele overlappingen in beide antwoorden wellicht niet kwalijk nemen.

Zoals we ook vandaag uit de pers kunnen vernemen, hebben we in het laatste kwart van vorig jaar een economische groei gekend van 0,4 percent. Om de werkgelegenheid op peil te houden hebben we ten minste 2 percent of meer nodig. Die lagere groei heeft dus een weerslag op verschillende sectoren en op de bedrijven in het algemeen. Vergelijken met het buitenland worden we dan nog minimaal getroffen, maar dat we getroffen worden door een internationale terugval van de groei, is een feit. Laat ons hopen dat we binnenkort niet met nog andere factoren worden geconfronteerd die ons nog verder zouden brengen van een relance van de economische politiek wereldwijd en in Europa in het bijzonder.

Mijnheer Huybrechts, u hebt een karikatuur geschetst door een fragment aan te halen uit een artikel van de Rubenscel. De Rubenscel werd opgericht naar aanleiding van de moeilijkheden bij Opel Belgium in Antwerpen. U kunt niet beweren dat dat geen inhoud had. Op dit ogenblik is Opel Belgium niet alleen maar van de dood gered, want

er wordt in de komende drie jaar voor meer dan 20 miljard frank geïnvesteerd. Bij de opening van de persafdeling heeft CEO Wagner vanuit Detroit via een videomontage duidelijk gemaakt dat hij opnieuw vertrouwen heeft in de vestiging van GM in Antwerpen, en een belangrijk bedrag aan investeringen heeft vrijgemaakt om zich op de toekomst voor te bereiden. Dat is op zich geen resultaat van de Rubenscel, maar het is daar dat de koppen werden bijeengestoken, wat leidde tot een gunstige wending in het bedrijf, terwijl een goed jaar geleden niemand er nog een cent om gaf.

Ook voor de Kempen hebben we meteen de Rubenscel bijeengeroepen om de problemen te inventariseren, samen met de werkgevers- en werknemersorganisaties. De bedoeling daarvan is na te gaan welke mogelijkheden zich aandienen waar we actief op kunnen inspelen. We hebben dat ook gedaan in Limburg bij de sluiting van de Philips-vestiging, en we doen dat in alle provincies waar zich problemen voordoen. Ook in West-Vlaanderen, bij de teloorgang van een textielbedrijf, zullen we daarmee geconfronteerd worden. De heer Vandebroeke zal het daar straks over hebben. Eerst en vooral is van belang dat we de krachten verenigen en uitzoeken hoe we daar het beste resultaat mee kunnen bereiken.

Mijnheer Huybrechts, zo dadelijk zal ik specifiek ingaan op de vragen van de heer Van Dijck, want die waren op voorhand geformuleerd, zodat ik in de mogelijkheid ben er uitvoeriger op te antwoorden. Ik wil echter ook uw vragen niet uit de weg gaan. U had het onder andere over de sanering van vervuilde industrieterreinen. Er is intussen reeds beslist over een sanering van Balmatt, die nu wordt uitgevoerd. We zijn dus bezig met de ontsluiting van die terreinen.

Er zijn in de regio Turnhout-Geel niet alleen maar negatieve dingen te zien. De negatieve doen uiteraard pijn voor de mensen die het rechtstreeks aangaat, maar daartegenover staat bijvoorbeeld de opening van Genzyme in Geel, en de aanwerving van meer dan 100 mensen. Het gaat om een sector waarvan in de toekomst een enorme expansie wordt verwacht. We staan bovendien op het punt om ook over Gembel positief te besluiten. Daardoor zullen er opnieuw tientallen arbeidsplaatsen bijkomen. We kunnen dus wel degelijk iets concreets doen voor de regio.

De heer De Cock wees erop dat wat in Turnhout in de grafische sector verloren gaat, in Mechelen onmiddellijk wordt gerecupereerd. Daar vindt er een nieuwe Italiaanse investering plaats in een gloed-

Gabriels

nieuw bedrijf waar in de nabije toekomst honderden arbeidsplaatsen in de grafische sector worden voorzien. Dat is zeer belangrijk, want het bedrijf is op zoek naar bestaand personeel. Via de VDAB kunnen de mensen uit die sector op deze uitnodiging ingaan.

Onlangs heb ik installaties mogen openen van het nog niet geopende windturbinesbedrijf Hansen in het industriepark van Lommel. Daar komen er 180 arbeidsplaatsen. Op maximum twee jaar tijd zal het personeelsbestand groeien tot meer dan 300 werknemers. Al de genoemde bedrijven liggen in de Kempen. Er is voor die regio dus niet alleen maar slecht nieuws. We mogen er niet euforisch over doen, maar het zijn toch positieve tekenen.

Mijnheer Van Dijck, in uw vragen over de grafische sector in de Turnhoutse regio noemde u vier elementen. Het eerste is de betrokkenheid van de regering. Naar aanleiding van het Europese doelstelling 2-programma 1997-1999 voor de Kempen, werd door de Vlaamse regering co-financiering verleend voor de realisatie van het EFRO-project Vlaams Innovatiecentrum voor Grafische Communicatie. Dit werd opgezet door een samenwerkingsverband van beroepsfederaties, bedrijven uit de grafische sector en de papier- en kartonverwerkende sector, de lokale overheid en de VDAB. De totale kostprijs bedraagt 384 miljoen frank.

Het project liep over de periode 1998-2001 en omvatte een infrastructuur- en een werkingsgedeelte. Voor het werkingsgedeelte werd bij beslissing van 7 april 1998 een subsidie toegekend van 60,5 miljoen frank. Voor het infrastructuurgedeelte werd een bedrag van 102,5 miljoen frank als co-financiering ter beschikking gesteld bij beslissing van 10 december 1999. Het toegekende subsidiebedrag werd echter niet volledig aangewend tijdens de afgesproken periode. De bevoegde Vlaamse minister heeft er dan ook mee ingestemd het resterende deel aan te wenden voor de medefinanciering van de werkingskosten in 2002-2004 in het kader van het EFRO-vervolgproject Verdere uitbouw van het VIGC, als onderdeel van het nieuwe doelstelling 2-programma Kempen 2002-2006.

Wat de functionering en de resultaatsafspraken betreft, wil het VIGC uitgroeien tot een professioneel kenniscentrum voor grafische communicatie dat de competitiviteit van de betrokken sectoren kan verstevigen door ondersteuning op het vlak van innovatie inzake nieuwe technologieën en markttoepassingen op grafisch vlak. De doelgroep is zeer ruim :

grafische ondernemingen, papier- en kartonverwerkende bedrijven, verpakkingsfabrikanten, nieuwe mediabedrijven, uitgevers, reclame- en communicatiebureaus, federaties, hogescholen en universiteiten.

Het centrum richt zich niet alleen tot de Kempense regio, maar tot heel Vlaanderen. De betrokken bedrijven hebben voornamelijk nood aan informatie, vorming, onafhankelijk advies en toetsing. De dienstverlening door het VIGC situeert zich dan ook op deze vlakken, elk ondergebracht in een afzonderlijke unit : trendwatch, training, consulting en research. Daarnaast werd een vijfde dienstunit uitgebouwd, met name een incubatiecentrum met een aantal modules voor startende en groeiende innovatiebedrijven. Een aantal diensten is gratis voor de leden : de nieuwsbrief, de infodesk, de trendwatchseminaries, enzovoort. Voor de overige diensten moet betaald worden. Het grootste deel van de diensten staat ook open voor niet-leden. Leden genieten weliswaar een substantieel voordeel.

Verder heeft het VIGC overeenkomsten gesloten met een aantal strategische partners. Dat zijn ondernemingen die een grote meerwaarde kunnen leveren voor de verdere uitbouw zoals Agfa Gevaert, Artwork Systems, Barco Graphics, Océ en Xerox. Dit gebeurt met het oog op kennisuitwisseling. Daarbij kan het VIGC een brugfunctie vervullen tussen technologieontwikkelaars en -gebruikers.

Het VIGC maakt geen resultaatsafspraken met de grafische bedrijven uit de Turnhoutse regio, het werkprogramma van het VIGC is gericht op alle grafische bedrijven in Vlaanderen.

Topprioriteit van het VIGC is het verzamelen en verspreiden van informatie over vernieuwingen. Daarnaast adviseert het centrum bedrijven op individuele basis bij de nieuwe technologische ontwikkelingen. Het is natuurlijk aan deze bedrijven om te beslissen of ze van deze kennisoverdracht gebruikmaken.

De meer collectieve kennistransfer gebeurt onder andere door de digitale nieuwsbrief, het gebruik van www.GraficBrain.com en de organisatie van after-party's van congressen en beursbezoeken.

De resultaten van de werking staan in de boordtabel. Op 31 december 1998 waren er 2 werknemers, 55 leden, een eigen omzet van 5.000 euro, een bereik van 49 mensen en geen bezoekers. Op 31 december 1999 waren er 5 werknemers, 105 leden, een eigen omzet van 145.000 euro, een bereik van

Gabriels

164 mensen en geen bezoekers. Op 31 december 2000 waren er 7 werknemers, 190 leden, een eigen omzet van 327.500 euro, een bereik van 387 mensen en geen bezoekers. Op 31 december 2001 waren er 8 werknemers, 275 leden, een eigen omzet van 400.000 euro, een bereik van 712 mensen en 27.858 bezoekers. Op 15 november 2002 waren er 7 werknemers, 280 leden, een eigen omzet van 430.242 euro, een bereik van 587 en 51.257 bezoekers. Het aantal leden is ongeveer stabiel gebleven ondanks de economische afvlakking in de grafische sector. De eigen inzet is gestegen. Dat is ook noodzakelijk aangezien de EFRO-steun en de Vlaamse steun uitdovend zijn.

U vroeg me hoe ik denk de grafische sector in Turnhout te kunnen steunen. Zoals u weet, heb ik naar aanleiding van een aantal afdankingen in de provincie Antwerpen de Rubenscel bijeengeroepen om zich over de toekomst te bezinnen. Dit initiatief werd daarna ingebed in een meer algemene aanpak van de gehele Vlaamse regering voor de Kempen.

Een eerste overleg tussen vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en het streekplatform vond plaats op 19 november. De verschillende leden van de regering hebben via een interkabinettenwerkgroep hun bijdrage geleverd om een ontwerpantwoord te formuleren op het memorandum van de Kempen van 5 november 2002. Dit ontwerpantwoord werd op vrijdag 10 januari door minister Landuyt voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Specifiek voor de getroffen bedrijven heeft minister Landuyt al de nodige acties ondernomen. Zo zullen de werknemers een beroep kunnen doen op de regeling inzake outplacement in het kader van het Herplaatsingsfonds. Dit betekent concreet dat de curatoren, na advies van de bevoegde begeleidingscommissie binnen de SERV en de goedkeuring van het dossier door de minister, een outplacementbureau aanstellen dat verantwoordelijk is voor de begeleiding en de opleiding van de ex-werknemers van BGI bij het zoeken naar nieuw werk.

Mijnheer Van Dijck, wat uw laatste vraag betreft, zou ik toch niet te pessimistisch willen zijn. Vlaanderen wordt inderdaad getroffen door een aantal belangrijke herstructureringen. Ongeacht het feit dat dit heel wat menselijk leed met zich meebrengt, moeten we er ons rekenschap van geven dat het hier om mondiale processen gaat die geen enkele van de ons omringende landen onberoerd laat.

Bovendien ondergaat onze economie ook belangrijke structuurverschuivingen. Waar 100 jaar geleden de landbouw nog 30 percent van ons BNP uitmaakte, is dit aandeel ondertussen gekrompen tot nog geen 3 percent. Gelijkaardige verhalen gaan op voor textiel, kleding, leder en hout. Telkenmale zien we arbeidsintensieve sectoren vertrekken naar landen met lagere lonen. Enkel kennisintensieve sectoren hebben in Vlaanderen nog een kans op succes. Deze inzichten impliceren dus dat we alles in het werk moeten stellen om dit soort bedrijven in Vlaanderen mogelijkheden te geven. Deze opdracht werd trouwens meegegeven aan de mensen van het FIT-netwerk, die actief prospecteren naar buitenlandse investeerders.

Mijnheer Huybrechts, door het faillissement van drukkerij BGI in Turnhout staan 339 werknemers op straat. De handelsrechter hevelde de activiteiten, gebouwen en de 90 personeelsleden van de boekbinderij over naar de uitgeverij Brepols Graphic Products, dat nu alleen verder werkt met 220 personeelsleden. Beide afdelingen werken onder gerechtelijk akkoord. BGP moet binnen de maand een herstelplan voorleggen.

Reeds in het antwoord op de actuele vraag van collega Van Duppen op 16 oktober jongstleden heeft minister Landuyt zijn ongerustheid geuit over de verontrustende stijging van de werkloosheid in het arrondissement Turnhout. De tewerkstelling in de Kempen wordt traditioneel gekenmerkt door een hoge werkloosheidsgraad bij vrouwen. Nu is er echter ook een toename bij hogergeschoolden en jongeren. Hij heeft toen geantwoord dat hij, als minister van Werkgelegenheid, zijn verantwoordelijkheid zou opnemen en een aantal maatregelen zou uitwerken. Hij heeft toen ook zijn collega-ministers opgeroepen om elk voor hun beleidsdomein hun verantwoordelijkheid op te nemen. Dit gebeurde in het kader van de werkzaamheden van een interkabinettenwerkgroep.

Minister Landuyt heeft een delegatie van de werknemers van BGI op 7 januari 2003 op zijn kabinet ontvangen. Met de vertegenwoordigers van de ontslagen werknemers werden concrete afspraken gemaakt om het leed die een ontslag en een faling altijd met zich meebrengen zo goed mogelijk te verzachten. BGI kan een beroep doen op de regeling inzake outplacement in het kader van het Herplaatsingsfonds. Dit betekent concreet dat er door de curatoren – na advies van de bevoegde begeleidingscommissie binnen de SERV en de goedkeuring van het dossier door de minister – een outplacementbureau wordt aangesteld dat verant-

Gabriels

woordelijk is voor begeleiding en opleiding van de ex-werknemers van BGI om nieuw werk te vinden.

Vanaf het moment dat het outplacementbureau wordt aangesteld, kan dit bureau de individuele begeleiding van de ex-werknemers op zich nemen. Hiervoor wordt ongeveer 2.108 euro per persoon vrijgemaakt in de Vlaamse begroting. Voor laaggeschoolden en andere risicowerknemers wordt een bedrag van 4.215 euro per persoon uitgetrokken. Er werden afspraken gemaakt met de administratie voor Werkgelegenheid en de vakbonden om de behandeling van het dossier met betrekking tot het outplacementfonds te bespoedigen.

Daarnaast heeft minister Landuyt afspraken gemaakt met de VDAB-directeur ter plaatse om de ex-werknemers snel te informeren en te begeleiden voor wat de inschrijving als werkzoekende betreft. Er werden bovendien ter plaatse ook afspraken gemaakt tussen de vakbonden en de VDAB om ervoor te zorgen dat de papieren voor de RVA en het VDAB zo snel mogelijk in orde worden gebracht. De afgelopen weken werden reeds vier collectieve inschrijfsessies van de VDAB in het bedrijf georganiseerd, waarvan één voor bedienden en drie voor arbeiders.

Wat de specifieke inspanningen betreft die beloofd werden voor de Kempen, zijn er toch een aantal verwezenlijkingen. Zo vond er een eerste overleg tussen vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en de streek plaats op 19 november 2002. Bovendien hebben de verschillende leden van de regering via een interkabinettenwerkgroep hun bijdrage geleverd om een ontwerpantwoord te formuleren op het memorandum van de Kempen. Dit ontwerp van antwoord werd op vrijdag 10 januari jongstleden als mededeling meegegeven in de Vlaamse regering.

Minister Landuyt werkt volop aan de installatie van een sociale begeleidingscel binnen de VDAB voor regio's die te kampen hebben met herstructureringen, falingen en collectieve ontslagen. Aangezien het probleem zich niet alleen beperkt tot de regio Kempen, werkt hij op dit ogenblik aan een Vlaams voorstel terzake. In februari zullen de afspraken hieromtrent worden voorgesteld.

Een aantal concrete initiatieven met betrekking tot werkgelegenheid die in het memorandum vermeld stonden, werden inmiddels ook effectief gereali-

seerd. Zo is er de verdere ontwikkeling van de lokale werkwinkels en afspraken inzake toeleiding en extra werkgelegenheid in sociale werkplaatsen. Door zijn diensten wordt op dit ogenblik gewerkt aan een voorstel voor extra trajecten in het arrondissement Turnhout. Daarom is er overleg tussen VDAB-Brussel, Turnhout en het secretariaat van doelstelling 2-Kempen.

De stand van zaken van de werkzaamheden van de interkabinettenwerkgroep zal aan u worden overgemaakt. De werkgroep kwam samen op 16 oktober en 7 november 2002. Op basis van hun bijdragen vond een eerste gesprek plaats met het STC en streekplatform op 19 november 2002 in Herentals. Een nieuw gesprek zal op zeer korte termijn in de streek plaatsvinden. Hierbij zou minister Landuyt ook graag een aantal afgevaardigden van sectoren betrekken.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, ik denk dat ik in naam van iedereen spreek dat we hopen dat er zo vlug mogelijk een positieve kentering komt, niet alleen in de Kempen, maar in heel Vlaanderen. Als Vlaanderen en Europa zich opnieuw in een positieve spiraal bevinden, zal de hele regio daarvan profiteren.

Ik hoop dat er meer aandacht zal worden geschonken aan de zwakkere regio's. Mijnheer de minister, ik geloof u dat u daadwerkelijk maatregelen zult nemen. Ik hoop dat die zo vlug mogelijk een positief effect opleveren.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Huybrechts, ik wens er wel nog op te wijzen dat er voor mij geen verschil bestaat tussen een werkloze uit de Kempen of uit West-Vlaanderen. Ze zijn me even dierbaar. U hebt daarnet een krantenartikel aangehaald waarin wordt geïnsinueerd dat we sneller op de bal spelen als er een probleem is in Limburg. Dat is compleet naast de zaak. We zullen evenveel inspanningen leveren in andere regio's. In deze materie is er immers een globale aanpak nodig in heel Vlaanderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het verlies aan arbeidsplaatsen in de textielsector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbroeke tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het verlies aan arbeidsplaatsen in de textielsector.

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de feiten hebben ervoor gezorgd dat de oorspronkelijke vraag achterhaald is. Ik zal ze dan ook enigszins aanpassen.

Ik trap een open deur in als ik stel dat het niet goed meer gaat met de economie. Het is gedaan met de goednieuwsshow. Natuurlijk doen we niet aan doemdenken, maar we kunnen niet naast deze realiteit kijken.

Mijnheer de minister, er zijn op dit moment betere en aangename jobs dan die van minister van Economie. De realiteit is echter wat ze is. Uiteraard is het niet moeilijk om die functie uit te oefenen als het zeer goed gaat en het conjunctureel enorm mee zit. U kunt dan de zaak op zijn beloop laten. Het liberale principe 'laissez faire, laissez passer' kan dan inderdaad gehanteerd worden. Alles komt dan immers toch in orde. De opdracht is anders als het niet goed loopt. Dan is er creativiteit en inventiviteit nodig. U moet dan ten gronde de uitdagingen onder ogen zien en op een passende manier inspelen op de problemen.

Een typevoorbeeld is net de grafische sector, die met heel wat problemen te kampen heeft. Een andere Vlaamse industrietak die in dat geval zit, is de textielbranche. Daarvoor moeten geëigende oplossingen worden gevonden. We hebben het al verscheidene keren gehad over de vennootschapsbelasting die de concurrentiepositie van de textielsector meer dan ooit in het gedrang brengt.

Mijnheer de minister, enkele jaren geleden was het toenmalig Sofinal-Cotesa een parel van een bedrijf met ongeveer 1.500 personeelsleden. In het huidige Sofitex zijn dat er nog ongeveer 500. We wisten dat er moeilijkheden waren. Eergisteren heeft de rechter echter beslist dat het gerechtelijk akkoord niet meer zou worden verlengd. Dit zal leiden tot het faillissement van het bedrijf.

Mijnheer de minister, was u vertrouwd met het dossier-Sofitex ? Bestaat de mogelijkheid om nog te interveniëren of te zoeken naar overnemers voor bepaalde onderdelen van het bedrijf ? Het was al langer duidelijk wat de uitkomst voor het bedrijf zou zijn. Werd er tijdig opgetreden, op een passende manier geïntervenieerd en uitgekeken naar potentiële overnemers ?

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het wordt stilaan een traditie dat telkens de heer Vandenbroeke een vraag stelt, ik me genoodzaakt voel me bij hem aan te sluiten. Ook dit keer is dat het geval. Hij heeft zeer pertinente vragen gesteld.

Mijnheer de minister, wat zijn de oorzaken van de sluiting van dit bedrijf ? Het is onmogelijk om daar in enkele woorden op te antwoorden. Ik weet dat er in de familie die het bedrijf runde, een en ander is misgelopen. Jarenlang was het een topbedrijf. Dat was één van de allerbeste bedrijven van Zuid-Oost-Vlaanderen. De textielsector heeft altijd ups en downs gekend. In 1976 heb ik het studierapport 'Tewerkstelling voor 185.000' van de heer Van Waterschoot gelezen. Dat cijfer gold voor België, maar 80 percent daarvan gold voor tewerkstelling in Vlaanderen, met de klemtoon op Oost- en West-Vlaanderen. In 1980 was het tewerkstellingsaantal in de textiel- en confectiesector gedaald tot 120.000. Sindsdien is dat opnieuw gehalveerd, met alle gevolgen vandien voor herstructureringen, mensen die elders werk moeten zoeken en die zich moeten herscholen.

Het zou nuttig zijn om bij een andere gelegenheid dieper in te gaan op die sector. In 1980 werd een textielplan goedgekeurd, met de volle steun van toenmalig minister van Economische Zaken, de heer Claes. In dat plan stonden de grote beleidslijnen die gedurende een aantal jaren werden gevolgd. Is het niet de moeite waard daar een evaluatie van te maken ? Zijn er geen lessen te trekken uit de gebeurtenissen sindsdien ? Is er nog enige hoop in die regio op nieuwe tewerkstelling ? In een aantal andere bedrijven uit de sector blijkt het ook moeilijk te gaan. Heel wat bedrijven uit de textielveredelingssector in die regio hebben te maken met het niet langer aftrekbaar zijn van de milieueffingen. Dat zal economisch zeker een bepaalde weerslag hebben.

De streek is gelukkig altijd dynamisch geweest. Sinds de jaren vijftig en de vlasnijverheid heeft de streek te maken gehad met herstructureringen en

De Roo

aanpassingen. De kracht om er terug bovenop te komen is daar zeker aanwezig. Toch zijn de vooruitzichten voor de textielsector vrij pessimistisch.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, we moeten het drama dat zich heeft voorgedaan in de juiste context plaatsen.

In de FET is een analyse gemaakt van de situatie van dat bedrijf. Toen op 14 januari werd beslist tot faillissement, hebben 9 vennootschappen er het bijltje bij neergelegd. De commissarissen hebben vastgesteld dat Sofitex zich niet hield aan de afspraken uit het herstelplan. Daarom wordt het 'de kroniek van een aangekondigde dood' en een familiedrama genoemd. Sofitex is een van de vele textielbedrijven die de onenigheid in de familie niet heeft overleefd omdat de rede het niet haalde van de emotie.

De werknemers hebben ook aangeklaagd dat het bedrijf, ondanks de overcapaciteit, zich niet heeft ingespannen om dat herstelplan te volgen. Dat heeft ertoe geleid dat vroegere en huidige aandeelhouders en familiemanagers vanaf de jaren tachtig een schuldenberg van 7 miljard frank hebben opgebouwd.

De voorzitter van Febeltex heeft gezegd dat de sector niet in crisis is. Volgens de heer Quix, directeur-generaal van Febeltex, is het faillissement van Sofitex niet symptomatisch voor de West-Vlaamse textielsector. Sofitex was kwetsbaar doordat het stoffen weeft voor kleding. In die niche is de concurrentie van lageloonlanden erg groot. Het bedrijf heeft zichzelf te weinig tijd gegeven om de ommekeer met de nodige kracht te realiseren. De rest van de West-Vlaamse textielsector staat er wel beter voor, omdat die vooral op de tapijtenmarkt zit. 50 percent van de Europese tapijtproductie komt uit West-Vlaanderen, aldus de heer Quix. Hij zegt dat de markt moeilijk is, maar dat de Vlaamse bedrijven hun positie hebben op die markt. Overdreven pessimisme is hier dus niet op z'n plaats. Toch verdwijnen er jaarlijks 400 tot 500 banen in de textielsector.

In de komende weken hebben we een rondetafelconferentie gepland met de textielsector. Ik zal daar de suggestie van de heer De Roo voorleggen om het oude textielplan te evalueren. Daaruit kunnen we eventuele structurele maatregelen putten. We hebben dat gedaan voor andere sectoren, en

met succes. In de financiële wereld heeft dat geleid tot Archimedes. Ook in de automotieve sector hebben we na de rondetafelconferenties een bijeenkomst van de bevoegde ministers met de sector gehouden en concrete engagementen genomen. Die hebben er uiteindelijk toe geleid dat een sector zonder één hoofdkwartier in Vlaanderen in deze moeilijke periode heeft besloten om 100 miljard frank in vier vestigingen te investeren.

Ik heb een ondernemersplanwedstrijd voor jonge ondernemers georganiseerd en hoorde gisteren dat bij het afsluiten van de eerste ronde meer dan 600 mensen hebben ingeschreven, en dat er 240 concrete ideeën zijn uitgekomen. In Technopolis in Mechelen hebben we in aanwezigheid van 400 mensen de eerste stand van zaken meegedeeld. Nu wordt het businessplan opgesteld in samenspraak met partners die hen begeleiden. Dit is de weg waarop we verder moeten gaan.

We moeten meer ondernemers krijgen om beter bestand te zijn tegen drama's zoals die zich nu hebben voorgedaan. Ik ben verheugd met het grandioos succes van die wedstrijd in het kader van het actieplan ondernemen. Zulke wedstrijden bestaan ook in het buitenland. In Vlaanderen zijn de eerste resultaten het best van de ons omringende landen. De stelling dat Vlaanderen niet onderneemt, wordt door die cijfers tegengesproken.

Het dossier-Sofitex is me uitvoerig bekend, zowel via de talrijke persberichten die de afgelopen jaren over deze groep verschenen, als via de negatieve beslissing die ik in maart 2002 moest nemen voor de toekenning van economische expansiesteun aan de NV Sofispin, één van de ondernemingen van de Sofitex-groep. Om expansiesteun te kunnen toekennen stelde de destijds vigerende en toegepaste MGB-3.2. richtlijn – dit is nu ook nog steeds het geval – immers als voorwaarde dat de financiële toestand van de onderneming gezond moest zijn. Dit wordt beoordeeld aan de hand van onder meer de volgende elementen : een voldoende eigen vermogen, een positief of gunstig evoluerend bedrijfskapitaal en een positieve cashflow.

De gezonde financiële toestand van de NV Sofispin werd evenwel uitdrukkelijk in vraag gesteld, omdat deze onderneming één van de 9 ondernemingen van de Sofitex-groep was aan wie de Kortrijkse Rechtbank van Koophandel op 13 maart 2002 een nieuw gerechtelijk akkoord voor een periode van 6 maanden verleende.

Op de vraag naar een overname moeten we niet meer antwoorden, want de beslissingen zijn geval-

Gabriels

len. De evolutie en de analyse van het bedrijf maakte bijna geen andere beslissing mogelijk. Op 14 januari 2003 heeft de Kortrijkse handelsrechter uitspraak gedaan. Hij heeft de aanvraag verworpen en het bedrijf failliet verklaard. Als het bedrijf opnieuw bescherming zou hebben gekregen tegen zijn schuldeisers, was er misschien ruimte geweest om naar overnemers uit te kijken. Dat is nu achterhaald. We moeten nu nagaan wat er kan gebeuren en we zullen dat bespreken tijdens de rondetafelgesprekken met de textielsector.

Nu Sofitex failliet is verklaard, moet minister Landuyt ook mee bekijken wat de VDAB kan ondernemen. De VDAB zal zich met een urgentieplan tot heel Vlaanderen richten. Op dit ogenblik hebben we geen directe oplossingen en alternatieven. We zullen samen met de sector nagaan wat de mogelijkheden zijn. Samen met minister Landuyt zal ik alles in het werk stellen om de getroffen en zo goed mogelijk op te vangen en naar een nieuwe uitdaging te zoeken.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw interesse in het dossier. Graag maak ik er nog een paar bedenkingen bij en stel ik er nog wat vragen bij.

Dit was inderdaad een schitterend bedrijf en een ander is door specifieke omstandigheden, onder andere van familiale aard, fout gelopen. Toch werd de voorbije twee jaar met veel inzet gepoogd er weer bovenop te komen, nadat er, zoals u terecht zei, een enorme schuldenberg was opgebouwd. Ik ben blij met uw initiatief een rondetafelconferentie te houden.

U citeert de heer Quix in vrij positieve zin. Volgens mijn lezing van zijn woorden in de FET vindt hij zo'n rondetafelconferentie dringend nodig, aangezien de textielsector al meerdere kwartalen kwakkelde. U zei dat de situatie, behoudens Sofitex, niet zo erg is, maar ik heb veeleer begrepen dat de rondetafelconferentie heel dringend is.

De heer Quix zei ook dat bij de juridische afhandeling van het dossier niet altijd voor de goede oplossingen is gekozen. Als het bedrijf iets meer tijd was gegund, dan had het wellicht nog kansen. Nu werd door omstandigheden heel kort op de bal gespeeld. U had het al over het probleem van cashflow en cashdrain. Als men de tijd zijn werk had laten

doen, waren er voor bepaalde onderdelen van het bedrijf nog mogelijkheden geweest.

Uit de hoek van de commissarissen is er in de voorbije weken en maanden – het dossier kwam vorige zomer in een stroomversnelling – aan sfeerschepping gedaan. Daardoor hebben potentiële overnemers hun appetijt veeleer verloren. Was het niet mogelijk dat te counteren en potentiële overnemers onder de arm te nemen ?

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, weet u al wanneer de rondetafelconferentie zou plaatsvinden ?

Minister Jaak Gabriels : Gezien de urgentie proberen we dat in de eerstkomende weken te doen.

De voorzitter : De commissie blijkt veel belangstelling te hebben voor deze aangelegenheid. We hebben al werkbezoeken afgelegd aan de automobielsector, de petrochemie, de toeristische sector, enzovoort. Ik vraag me af op welke wijze de commissie ook bij de rondetafelconferentie nauwer betrokken kan worden. We worden wel in kennis gesteld, maar het zou ook goed zijn de resultaten ervan op meer officiële wijze te krijgen. Zo kan worden vermeden dat hier opnieuw vragen moeten worden ingediend over zaken die misschien in de rondetafelconferentie zijn opgelost. We moeten daar eens over nadenken.

Minister Gabriels heeft het woord

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan u probleemloos het verslag bezorgen, maar we moeten verder de rondetafelconferentie overlaten aan de spelers van de sector. Op de eerste plaats moeten ze weten wat er geïnventariseerd kan en moet worden. Als het mogelijk is, kunnen ze dan voorstellen doen. Als die voorstellen de goedkeuring van de Vlaamse regering nodig hebben, kunnen ze die eerst aan de Vlaamse regering voorleggen, en er vervolgens ook verslag over uitbrengen.

Mijnheer Vandenbroeke, in bepaalde omstandigheden, althans als er op korte termijn alternatieven komen, kan een faillissement beter zijn dan het voortslepen van het bedrijf in een uitzichtloze toestand. Zo is bijvoorbeeld de firma LAG Trailers in mijn eigen stad failliet gegaan en door Burg overgenomen. Er waren toen 560 arbeidsplaatsen. Nu is het een van de meest bloeiende bedrijven en alleszins het grootste van onze stad, en werken er bijna

Gabriels

600 mensen. Het bedrijf heeft de vorige weken opnieuw 30 personeelsleden aangeworven. Er is op voorhand contact geweest tussen het vroegere bestuur en de groep Burg. Toen was er geen interesse. Pas na het faillissement werd het bedrijf overgenomen, en daarbij is de tewerkstelling niet alleen behouden, maar nog opgedreven. Onlangs vond het bedrijf niet eens de noodzakelijke lassers.

Dit is ook een antwoord op uw vragen. We hebben met de heer Quix vaak overlegd. Hij heeft nooit gezegd dat het dringend was, en het staat ook niet in zijn communiqué. Wij moeten het nu echter wel als dringend beschouwen, nu er een beslissing is van de Rechtbank van Koophandel. Dat is een onafhankelijke beslissing, waar we ons niet in kunnen mengen. Het financieel dossier, dat in de pers staat en waarvan ik flarden heb naar voren gebracht, zal wellicht nog veel duidelijker in al zijn pijnlijkheid ter tafel liggen bij de rechter.

Het was destijds een van de meest bloeiende textielbedrijven in West-Vlaanderen, en het had een uitgebreide knowhow opgebouwd. Dit initiatief is de aangewezen mogelijkheid om naar alternatieven te zoeken. In de pers wordt een tamelijk duidelijke vergelijking gemaakt met de opkomst en teleurgang van het roemrijke Louis Depoortere. Daar kopen we niets voor, maar er blijkt voor sommige problemen pas een definitieve oplossing te komen via zo'n pijnlijke beslissing. Daar proberen we ons nu voor in te zetten.

De voorzitter : De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen : Mijnheer de minister, in een geval als Sofitex wil men duidelijk ontsnappen aan het sociaal passief, hoe machiavelistisch en stout dat ook is. Een overname wordt interessanter na een faillissement. Bovendien raakt men daarmee ook af van een deel van de schuldenlast, omdat de banken na een faillissement meer onder druk moeten onderhandelen dan ervoor. Het bedrijf is niet per definitie verloren, en als er goede technologie en knowhow is, zal het blijven bestaan, maar we moeten wel opletten dat het niet wordt gekocht door buitenlanders, want daarmee kan de knowhow verdwijnen.

Minister Jaak Gabriels : Wat de heer van den Abeelen zegt, is heel belangrijk. In deze omstandigheden moeten we behoedzaam zijn. De vraag is wat de beste garanties biedt op een langdurige oplossing.

Er zijn nog andere voorbeelden. Het probleem van Zavel kon opnieuw worden opgevangen na het faillissement. Daarvoor liepen dezelfde contracten, en er was geen interesse. Uiteindelijk zijn 63 van de 100 arbeidsplaatsen gered door het faillissement. Als de situatie hopeloos is, heeft het geen zin zich begoochelingen te maken.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de minister, een faillissement lijkt me in veel gevallen inderdaad een oplossing. Met het faillissement verdwijnen eigenlijk ook de lasten van de RSZ en de BTW. De overheid draait er daardoor deels voor op. Dat toont maar weer eens aan dat de loonlasten veel te hoog zijn in dit land. Daar moeten we in eerste instantie iets aan doen als we onze bedrijven een beter bestaan willen garanderen.

Minister Jaak Gabriels : Dat is een ruimer debat, maar ik kan niet ontkennen dat het verlagen van de loonkost belangrijk is. Met de loonkosten wordt vaak het loon van de arbeider of de bediende bedoeld, maar het gaat om de extra kosten die er vanwege de overheid bij komen voor de sociale zekerheid en voor de belastingen. We zijn het daar wellicht allemaal over eens. De eerste maatregel die hiervoor is getroffen, heeft de staat 64 miljard frank gekost. Dat is echter zeker nuttig. Als daar ruimte voor is, moeten we er op het federaal niveau opnieuw werk van maken.

Competitiviteit, ook ten opzichte van het buitenland, is een heel belangrijk uitgangspunt. Dat gaat erover of een bedrijf hier in gelijke mate gewapend is om onder dezelfde voorwaarden te werken als de bedrijven in Nederland, Duitsland, Frankrijk, Engeland, enzovoort. Dat is inderdaad een van de directieven.

De voorzitter : De commissie zal de zaken blijven volgen, zowel in West-Vlaanderen als in de Kempen. Het is de logica, zoals blijkt, dat er meestal een overname gebeurt na een faillissement. Het zou gek zijn dat als investeerder niet te doen, tenzij er zodanig veel gegadigden zijn dat er een opbod is.

Het is bovendien van oudsher een automatisch gevolg van een faillissement dat een groot deel van de gevolgen door de samenleving wordt gedragen. Het passief bij een faillissement bestaat ten minste voor de helft uit gemeenschapsgeld. Eigenlijk is dat een soort steun 'après la lettre'. De economie wordt gesteund doordat de samenleving een groot deel van de schulden op zich neemt. Die inspan-

Voorzitter

ning maakt het mogelijk dat anderen het bedrijf kunnen voortzetten.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over een compensatiemaatregel voor de afschaffing van de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over een compensatiemaatregel voor de afschaffing van de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heren Schuermans en De Roo tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over een compensatiemaatregel voor de afschaffing van de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben met de regelmaat van een klok aandacht gevraagd voor dit thema, ook voordat de federale Kamer definitief besliste tot een hervorming van de vennootschapsbelasting.

Op 11 december is dus het kwaad geschied. Tot dan liet men ons altijd in de waan dat op het Overlegcomité de maatregel dat de milieuheffingen niet langer aftrekbaar zijn, kon worden weggewerkt, ofwel dat, indien dat niet zou lukken, de milieuheffingen zouden worden omgevormd tot een milieubijdrage, zodat ze de facto toch aftrekbaar zouden zijn. Noch het ene noch het andere werd generaliseerd. De federale overheid heeft haar standpunt gehandhaafd, en de Vlaamse regering heeft het overgenomen. Ze zegt nu zelfs dat het niet langer wenselijk is dat de milieuheffingen aftrekbaar zijn. Het kan op korte tijd verkeren.

Naar aanleiding van een vraag van de heer Vandembroeke hebben we deze week de kans gehad de heer Van Mechelen te ondervragen. Hij antwoordde toen in de plaats van minister-president Dewael over de fiscale en budgettaire aspecten van een eventuele compensatiemaatregel.

Mijnheer de minister, we hebben begrepen dat er een maatregel zou worden genomen voor de textiel- en wasserijsector ter compensatie van de weggevallen aftrekbaarheid van de heffingen. Dat zou gelden voor een periode van 4 jaar. Op die korte termijn zou de sector volledig verantwoordelijk worden zonder dat de overheid nog een tegemoetkoming zou toekennen.

De compensatie voor de textiel- en wasserijsector is een goede zaak. Deze maatregel volgt op een nefaste beslissing. De nieuwe maatregel is belangrijk voor deze sectoren. Feit is echter dat bijvoorbeeld de afvalverwerking, waarover nog niet is gesproken, fors duurder wordt. De OVAM heeft becijferd dat er een sterke prijsverhoging zal volgen. Vanaf 1 januari zou de prijs voor de verwerking met 25 tot 60 percent zullen stijgen. De reden is natuurlijk dat milieu-heffingen niet langer aftrekbaar zijn.

Dit houdt in dat milieubedrijven verplicht zullen zijn de prijsverhoging af te wentelen op hun klanten – iemand moet uiteindelijk immers betalen. Dit is een zoveelste maatregel op de kap van de gemeenten. Vanaf dit jaar zullen een aantal gemeenten met sterk verhoogde milieukosten geconfronteerd worden. Alles hangt uiteraard af van de mate waarin ze met die bedrijven moeten werken. De textiel- en wasserijsector wordt om evidente redenen zwaar getroffen. Daarmee houdt het echter niet op.

Mijnheer de minister, als er al compensaties worden toegekend, blijven die dan beperkt tot bepaalde sectoren ? Indien wordt aangetoond dat in een andere sector de maatregel een negatief effect heeft, komt die dan ook in aanmerking ? Voor de textielverzorging dient gemiddeld 24 percent meer belasting te worden betaald. In de plaats van een vermindering van de vennootschapsbelasting moeten de bedrijven meer betalen. Ook andere sectoren hebben met deze problemen te maken. Het zou niet meer dan billijk zijn indien ze ook kunnen genieten van maatregelen die nu voorliggen.

Deze hervorming van de vennootschapsbelasting en de aanpassing van de nominale tarieven is voor de federale overheid budgettair neutraal. Dat was in elk geval het uitgangspunt. Dit houdt in dat in-

Schuermans

dien er winnaars zijn, er ook verliezers zullen zijn, want anders is de maatregel budgettair niet neutraal. Het gaat dus om een vestzak-broekzakoperatie. De compensatie die Vlaanderen desgevallend toekent, wordt gefinancierd uit eigen middelen. De federale maatregel wordt eigenlijk betaald door de regionale overheid, in casu de Vlaamse belastingbetaler. Dat is een slechte zaak.

Daarenboven is de termijn van 4 jaar onvoldoende om zich aan de nieuwe situatie aan te passen. Heel wat bedrijven hebben in het verleden al het mogelijke gedaan om zo performant mogelijk te zijn op dit vlak. Technisch en financieel is het voor vele bedrijven niet haalbaar om nog extra inspanningen te leveren. Na 4 jaar worden ze immers geconfronteerd met die heffingen en het feit dat de investeringen terzake niet langer aftrekbaar zijn.

Hoe ecologisch ze ook omspringen met grondwater, toch zal het voor een aantal bedrijven noodzakelijk zijn om deze grondstof te gebruiken. Het probleem zal voor die bedrijven blijven bestaan. Wat de Vlaamse overheid ook doet, toch is er concurrentievervalsing in het spel. In Vlaanderen is er een strenge milieuwetgeving. Hiervoor kan men een aantal redenen invoeren. Het is goed dat we aandacht hebben voor het milieubeleid, maar in Wallonië is dat veel minder het geval. In de ons omringende regio's waar men wordt geconfronteerd met op zich reeds minder hoge heffingen, is er een stelsel van fiscale aftrekbaarheid.

Mijnheer de minister, hoe zal de Vlaamse regering de bedrijven compenseren? Op welke manier zal dit geregeld worden? Ik heb begrepen dat dit op decretale basis zal gebeuren. Wanneer zal de maatregel in voege treden? Welk bedrag zal voor deze maatregel worden uitgetrokken?

Eens te meer zou het budget van Economie worden aangesproken. Er zijn al grote voorafnames toegekend uit het Hermesfonds. Ik denk daarbij aan de opleidingscheques, de steun voor ecologie-investeringen, de bedrijventerreinen, peterschapsprojecten en het verificatiebureau energie-efficiëntie. De op zich reeds schaarse middelen voor economie gaan voor een belangrijk deel naar een instrument dat minister Stevaert nodig heeft voor de energie-efficiëntie. Het gaat om 550.000 euro. Dat is toch niet min! Minister Stevaert geeft zelf maar een fractie aan het verificatiebureau. Met het budget voor economie zouden we toch creatiever moeten omspringen! Het is al voldoende aangetoond dat een flankerend beleid tijdens een economisch

wat moeilijker situatie noodzakelijk is, willen we de negatieve economische tendens enigszins keren.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik kan me alleen maar aansluiten bij de vragen van de heer Schuermans. De heer Vandenbroeke en ikzelf hebben de afgelopen weken en maanden gelijkaardige vragen gesteld.

Mijnheer de minister, in dit geval is het de federale overheid die de fiscaliteit aanpast. Ze stelt – terecht – dat er geen uitzonderingen mogelijk zijn. De milieuheffingen zijn niet langer fiscaal aftrekbaar in het kader van de nuloperatie van de vennootschapsbelastinghervorming. De omzetting van milieuheffingen in milieubijdragen, een idee dat op een bepaald moment werd geopperd door de Vlaamse ministers, wordt niet opgenomen in de wet.

De Vlaamse overheid zal nu tijdelijke, compenserende maatregelen in degressieve lijn treffen voor de meest getroffen sectoren gedurende een periode van 4 jaar. Zullen de andere regio's zich daar niet tegen verzetten? Zullen de Waalse en Brusselse bedrijven deze maatregel aanvaarden?

De wasserijsector is bijvoorbeeld prominent aanwezig in Brussel. Daarnaast zijn er enkele bedrijven in de streek van Moeskroen en Verviers. Zullen die zomaar aanvaarden dat de Vlaamse overheid deze tijdelijke maatregelen neemt? Zal er geen tegenwind komen vanuit het zuiden van het land?

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Als ik het goed begrijp, is het de bedoeling om gedurende 4 jaar een compensatiemaatregel toe te passen. Die moet dan de bedrijven die worden getroffen door het niet aftrekbaar maken van de milieuheffing, in staat stellen om investeringen te doen die hun milieubijdrage kan verlagen. Er zijn inderdaad technische beperkingen. We kunnen rationaliseringsinvesteringen doen in die sector. Ik vergelijk het met een verbrandingsmotor: dankzij research en ontwikkeling zijn er nu motoren die veel minder benzine verbruiken dan 20 jaar geleden, maar om hem te doen draaien is er nog altijd benzine nodig. Dat geldt ook voor de sectoren die door die maatregel worden getroffen.

Van Goethem

Investerings hebben een invloed op de rentabiliteit van een bedrijf. Zullen ze ook invloed hebben op de kostprijs van het afgewerkt product? Ergens wordt een kritisch punt bereikt, waarop de investering niet meer verantwoord is tegenover het te bereiken resultaat. Ik vrees dat dat voor verschillende bedrijven zo zal zijn. Kunnen de investeringen eventueel worden gesteund vanuit het decreet expansiesteun? België heeft een verlaging van de vennootschapsbelasting doorgevoerd. Jammer genoeg is het een broekzak-vestzakoperatie geworden van Vlaanderen naar België.

Als we in het kader van de expansiesteun de voorkeur geven aan investeringen in die sector, zal Vlaanderen daar nog maar eens voor opdraaien. Maar misschien kunnen we dat geld het best besteden aan de tewerkstelling in Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, dat men compenserende maatregelen uitdoktert om de verhoogde kosten aan te pakken, getuigt van veel goodwill. Het degressief stelsel gaat uit van meer investeringen in de sector, maar die sector is al heel ver gegaan in het zoeken naar alternatieven. De rondetafelconferentie is dringend nodig.

Het degressief stelsel biedt voor het jaar 2004 het vooruitzicht op hogere kosten. Dat zal storend werken op de concurrentie met andere handelspartners. Het is alleen compenserend voor het jaar 2003.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de voorzitter, de compensatieregeling is het gevolg van een maatregel die we moeten toejuichen. De betrokken bedrijven vragen om een flankerend beleid en om fiscale stimuli. Dat is ook gebleken uit de hoorzittingen naar aanleiding van het decreet over het economisch ondersteuningsbeleid. Ze vragen ook een vereenvoudiging van het systeem en een verlaging van de belastingen.

De belastingen zijn verlaagd en de aftrekbaarheid van de milieuheffingen is afgeschaft. Dat kan voor sommige bedrijven negatieve gevolgen hebben, maar in vergelijking met Wallonië heeft de hele operatie voor Vlaanderen een positief gevolg. Slechts een klein gedeelte van de economische sec-

tor wordt getroffen. Voor het grootste deel van het bedrijfsleven in België is het een goede zaak en voor Vlaanderen een zeer goede zaak.

Het fiscaal aftrekbaar maken van milieuheffingen is een contradictio in terminis. Het moet een stimulans zijn voor bedrijven om de milieuheffingen op nul te brengen. Dat kan niet voor alle bedrijven. Ik verneem dat het onmogelijk zou zijn om die heffingen te verlagen, maar dat geloof ik niet. We moeten de bedrijven aanmoedigen om zoveel mogelijk te investeren om die heffingen laag te houden. Die investeringen zijn dan ook aftrekbaar.

De bedrijven kunnen ook meedoen aan het callsysteem en daar bijkomende middelen uit putten. Zo kunnen de getroffen bedrijven de nadelige gevolgen wegwerken. Gooi dus het kind niet met het badwater weg. Laten we de zaken niet onderschatten, maar ook niet dramatiseren. De verlaging van de belasting en de afschaffing van de aftrekbaarheid is een goede maatregel. De degressieve werking van de compenserende maatregel is een extra stimulans om milieuheffingen te voorkomen. Uiteindelijk zouden die heffingen moeten wegvallen. Daartegenover moeten de aftrekbaarheid van de investeringen en het callsysteem staan.

De voorzitter : Normaal kan men geen twee maal langs de kassa passeren. Als een bedrijf in aanmerking komt voor een gunstige maatregel, komt het dan ook in aanmerking voor steun van het economisch ondersteuningsbeleid voor de investeringen die het zal doen?

Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls : Mijnheer de voorzitter, de regel is inderdaad non bis in idem. De laagste kosten worden dan van de andere afgetrokken. Twee keer langs de kassa passeren, druist in tegen elke vorm van deugdelijke wetgeving.

We passen hier toe wat we al maanden in de commissie zeggen. Als er op federaal niveau geen vergelijk wordt gevonden om dit probleem, dat vooral bestaat voor twee specifieke sectoren, op te vangen, dan zoekt de Vlaamse regering er een oplossing voor. We hebben dat ook gedaan, zoals minister Van Mechelen al heeft gezegd in antwoord op een vraag van de heer Vandenbroeke. Ik kom straks op de details daarvan terug.

Dat zorgt niet voor problemen met de andere regio's, want de milieuheffingen behoren tot de Vlaamse autonomie. Bovendien liggen ze bij ons veel hoger dan in de andere regio's. Het is dus een

Gabriels

specifieke regeling, die we ook met een specifieke maatregel kunnen verzachten. Dat werkt niet concurrentievervalsend, wel integendeel.

Volgens de nieuwe voorzitter van de SERV wordt de begrotingscontrole in de Vlaamse regering een makkie. Er zal dus voldoende ruimte zijn voor een compensatie. We hopen onze mensen te kunnen overtuigen, want het gaat om besluiten van na de begroting en de budgetcontrole. Er moet alleen nog worden uitgemaakt op welke post dit kan gebeuren, zodat we niet met loze beloften naar de sectoren gaan.

We mogen de essentie van de zaak niet uit het oog verliezen. De heer Sols heeft terecht gezegd dat de federale hervorming van de vennootschapsbelasting een uitstekende zaak is voor het bedrijfsleven, ook voor de Vlaamse bedrijven. Het tarief van de vennootschapsbelasting wordt verminderd van 40,17 percent naar 33,19 percent, en voor de KMO's – de laagste schijf – van 28,84 percent naar 24,98 percent. Ik noem ter vergelijking de tarieven uit de ons omringende landen. In Nederland is het 29 percent voor KMO's en 34,5 percent voor de grote bedrijven. In Duitsland is er slechts één tarief van 33,36 percent, wat hoger is dan het tarief voor grote bedrijven bij ons. In het Verenigd Koninkrijk is het 30 percent, dus iets lager, en in Italië 40,25 percent, wat veel hoger is dan bij ons.

Om de concurrentiepositie van onze ondernemingen in een Europese context te verstevigen was een verlaging van de tarieven absoluut noodzakelijk. De hervorming is dus in de eerste plaats een goede zaak voor Vlaanderen, vermits we de grootste ontwikkeling van bedrijven hebben.

Bovendien hebben we ten aanzien van buitenlandse investeerders een eye catcher nodig die de interesse voor ons land kan aanwakkeren. Het nominale tarief is voor buitenlandse investeerders vaak het vergelijkingspunt bij uitstek. In deze optiek moet trouwens ook de promotiecampagne worden begrepen die recent door premier Verhofstadt en federaal minister van Financiën Reynders op gang werd getrokken.

Alhoewel het eigen ondernemerschap belangrijk is, moeten we voldoende realistisch zijn en ook in de toekomst voldoende buitenlandse investeerders blijven aantrekken om zich te komen vestigen in Vlaanderen. Ook daarvoor is de federale vennootschapshervorming een goede zaak, zodat we ook

onze tewerkstelling en bijgevolg onze welvaart veilig kunnen stellen.

Het is inderdaad juist dat de federale regering heeft geopteerd voor het uitwerken van een aantal compenserende maatregelen om de hervorming voor de federale overheid budgettair neutraal te houden. Als de budgettaire marge groter was geweest, dan hadden we een nog grotere verlaging gewild, zodat de voordelen voor iedereen nog veel beter voelbaar zouden zijn.

U hebt intussen de begrotingscijfers van de ons omringende landen via de pers kunnen vernemen. Omwille van de budgettaire neutraliteit moesten de afschrijvingsregels worden aangepast. Zo kunnen machines niet meer forfaitair voor het hele jaar worden afgeschreven, zelfs al werden ze bijvoorbeeld in december aangekocht.

Het systeem van de definitief belaste inkomsten is gewijzigd, wat voornamelijk repercussies heeft voor holdingmaatschappijen, en de aftrekbaarheid van de gewestelijke belastingen is beperkt. Dat moest mee in rekening worden gebracht om de operatie te kunnen doorvoeren met het oog op budgettaire neutraliteit, al hadden we het liever anders gezien indien daar meer ruimte voor was geweest.

We mogen aan deze beperkende maatregel geen overdreven draagwijdte toekennen. De oneigenlijke gewestelijke belastingen, belastingen die van origine federaal zijn maar ingevolge de staatshervorming aan de gewesten werden overgedragen, blijven aftrekbaar. Deze belastingen werden opgesomd in de bijzondere financieringswet. Voor de bedrijven gaat het hier in het bijzonder om de registratierechten op verkopen van onroerende goederen, de verkeersbelasting, de belasting op inverteersstelling en de onroerende voorheffing. De gemeentelijke en provinciale heffingen blijven eveneens aftrekbaar.

De eigenlijke, autonome gewestbelastingen, heffingen en retributies worden daarentegen uitgesloten en zijn dus niet langer aftrekbaar in de vennootschapsbelasting. In deze beslissing zit uiteraard een logica. De gewestelijke belastingen en heffingen hebben bijna altijd een regulerend karakter. Als ze aftrekbaar zijn in de vennootschapsbelasting, wordt het regulerend karakter tenietgedaan. Het is niet logisch dat een beleidsdoelstelling van de Vlaamse overheid geheel of gedeeltelijk wordt geneutraliseerd op federaal niveau.

Gabriels

De Vlaamse regering is er zich terdege van bewust dat een aantal Vlaamse bedrijven of sectoren bijzonder nadeel kunnen ondervinden van deze compenserende maatregel. Dat zijn vooral de bedrijven die, in verhouding tot hun belastbare grondslag in de vennootschapsbelasting, een aanzienlijk bedrag aan milieuheffingen betalen.

Om die reden heeft de Vlaamse regering op 22 november het dossier aanhangig gemaakt bij het Overlegcomité. Op de vergadering van het Overlegcomité van 20 december werd beslist de hervorming van de vennootschapsbelasting ongewijzigd door te voeren. Het project is namelijk te belangrijk voor het bedrijfsleven in het algemeen en zou daardoor op de helling kunnen komen. Daarom wou de federale overheid de hervorming op dat ene specifieke punt niet aanpassen.

Het omzetten van milieuheffingen in milieubijdragen werd niet als een valabele mogelijkheid beschouwd. Door deze techniek zouden de milieuheffingen de facto wel aftrekbaar blijven. Omdat hiermee de budgettaire neutraliteit en bijgevolg het hele opzet van de federale hervorming van de vennootschapshervorming evenzeer op de helling wordt gezet, werd van dit idee afgestapt.

Bovendien is het niet duidelijk of het systeem inderdaad een minder zware belasting voor de ondernemingen tot gevolg zou hebben. Op basis van een eerste onderzoek blijkt namelijk dat de werkelijke kosten van waterzuivering hoger zijn dan wat bedrijven momenteel in de vorm van milieuheffingen voor die dienstverlening betalen. Momenteel bedragen de heffingen 344 miljoen euro, terwijl de uitgaven 512 miljoen euro bedragen.

Anderzijds werd in de schoot van de Vlaamse regering beslist te voorzien in een overgangperiode voor de bedrijven die het hardst door deze problematiek worden getroffen. Er werd beslist dat een tijdelijke vermindering van de heffingen voor een aantal sectoren het meest voor de hand ligt. Voor die sectoren moet het bedrag van de verschuldigde heffing worden vermenigvuldigd met een verminderingcoëfficiënt. Op basis van het beschikbare cijfermateriaal kon worden afgeleid dat het bedrag van de verschuldigde heffing met gemiddeld 30 percent moet worden verminderd om de niet-aftrekbaarheid volledig te compenseren. Op deze wijze komen we tot een verminderingcoëfficiënt van 0,7 percent.

Daarnaast werd door de Vlaamse regering ook gesteld dat het niet de bedoeling kon zijn de budgettaire gevolgen van de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen ten eeuwigden dage door te schuiven naar de Vlaamse overheid. In dit opzicht wordt dan ook voorgesteld een migratiepad uit te tekenen voor de getroffen sectoren in de vorm van een tijdelijke, degressieve vermindering, die de bedrijven in de mogelijkheid moet stellen zich via bijkomende investeringen aan de gewijzigde situatie aan te passen.

Ik heb trouwens gisteren tijdens een werkbezoek aan de VITO gevraagd al haar technologie in te zetten om deze bedrijven mee te begeleiden. In die overgangperiode kunnen de bedrijven bijvoorbeeld hun productieprocessen aanpassen om hun waterverbruik te beperken of kunnen zuiverings- en recyclageprocédés worden geïnstalleerd. Dat is eigenlijk altijd de bedoeling geweest : dus niet de instandhouding van milieuheffingen ad vitam eternam, maar wel milieuheffingen om bedrijven er ook toe aan te zetten om te investeren in ecologische sectoren die uiteindelijk het bedrijf en – op lange termijn – de duurzaamheid van het ondernemen ten goede zullen komen.

Om die reden wordt de bedoelde compensatie beperkt tot een als redelijk te beschouwen periode van 4 jaar waarbij de jaarlijkse verminderingcoëfficiënt bepaald wordt op respectievelijk 0,7 gedurende het eerste jaar, 0,775 het daaropvolgende jaar, en 0,85 en 0,925 in de daaropvolgende jaren. Met deze coëfficiënten wordt voorzien in een compensatie ten belope van respectievelijk 100, 75, 50 en 25 percent van het te verwachten nadeel als gevolg van de niet-aftrekbaarheid. Ik wens hierbij te benadrukken dat deze manier van aanpak gelijkaardig is aan de procedure die we aan het uitwerken zijn over de problematiek van het sokkelwater.

Aangezien de federale hervorming van de vennootschapsbelasting van toepassing zal zijn vanaf het aanslagjaar 2004 – dus de inkomsten van het jaar 2003 – kunnen we zo'n maatregel opnemen bij het programmadecreet dat zal worden opgemaakt ter gelegenheid van de komende begrotingscontrole. Daarbij is er een akkoord dat middelen vanuit het departement Economie worden overgeheveld naar het departement Milieu. Meer bepaald zal de kostprijs van de compensatie ten laste worden genomen van het Hermesfonds.

Op de vraag naar de budgettaire consequenties van zo'n maatregel, kan ik antwoorden dat de minister van Financiën op dit ogenblik de kostprijs als volgt inschat : 7.595.463 maal 0,3, dus 2.278.639 euro het

Gabriels

eerste jaar ; 7.595.463 maal 0,3 maal 75 percent of 1.708.979 euro het tweede jaar ; 7.595.463 maal 0,3 maal 50 percent of 1.139.319 euro het derde jaar ; en 7.595.463 maal 0,3 maal 25 percent het vierde en laatste jaar, dus 569.659 euro. In deze raming wordt ervan uitgegaan dat de maatregel van toepassing is op de textiel- en textielverzorgingssector. Zoals u kunt zien, valt de budgettaire meerkost al bij al nog mee, en lijkt mij deze aanpak in elk geval te verkiezen boven het blokkeren van de volledige hervorming van de vennootschapsbelasting.

Op dit ogenblik wordt samen met minister Van Mechelen voortgewerkt aan een verfijning van de voorgestelde resultaten. Zodra hier meer nieuws over is, zal ik niet nalaten om u hierover te informeren.

Tot slot wens ik de heer De Roo in verband met zijn specifieke vraag over de financiering van het MINA-fonds te melden dat dit een van de elementen is die aan bod kan komen in het kader van het debat over het milieufinancieringsbeleid. Zonder dieper in te gaan op het voorstel van het milieufinancieringsbeleid, blijven een verhoging van de transparantie van het MINA-fonds en de hantering van het principe 'de vervuiler betaalt' de belangrijkste aandachtspunten.

De voorzitter : Hebben de door u aangehaalde cijfers ook betrekking op de wasserijen ?

Minister Jaak Gabriels : Die cijfers hebben juist op die wasserijen betrekking.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : In grote lijnen hebben we hier het antwoord gehoord dat ook door minister Van Mechelen werd verstrekt.

Minister Jaak Gabriels : Dat kan moeilijk anders, want het gaat om een regeringsbeslissing.

De heer Eddy Schuermans : Ik meen uit uw antwoord begrepen te hebben dat u uw compensatie beperkt tot de textiel- en wasserijsector. Bedrijven buiten deze sectoren zouden dus niet in aanmerking komen. Is dat juist ?

Minister Jaak Gabriels : Dat is juist. Het gaat hier trouwens enkel om een overgangsmaatregel die dus op die beide sectoren gericht is.

Ik weet dat u daarstraks het gelijkheidsbeginsel hebt aangehaald. Ik hoop dan ook dat we er tijdens die overgangperiode in zullen slagen om dit daadwerkelijk te realiseren.

De heer Eddy Schuermans : Bedoelt u daarmee dat u naar een verruiming streeft tot de andere sectoren die hierdoor ook getroffen worden ?

Minister Jaak Gabriels : Ik heb gezegd te hopen dit te kunnen realiseren binnen de door mij geschetste context.

De voorzitter : Bent u op de hoogte van vragen vanwege andere sectoren ?

Minister Jaak Gabriels : Neen.

De heer Eddy Schuermans : U hebt eerder zelf geciteerd uit de Financieel-Economische Tijd, met name de becijfering door de OVAM van de effecten van het belastbaar maken van de milieueffingen voor die particuliere milieubedrijven. Daarbij werd uitgegaan van een prijsstijging voor de afvalverwerking met 25 tot 60 percent. Dit is een aanzienlijke stijging die afgewenteld wordt op de klanten, bijvoorbeeld op gemeentebesturen. Voor die lokale besturen, indien zij niet via intercommunales werken die niet met BTW en vennootschapsbelasting geconfronteerd worden, is dat de zoveelste belasting op rij.

Particuliere bedrijven zijn dus evenzeer slachtoffer als de getroffen sectoren waar ik alle begrip voor heb. We moeten dus een inspanning doen om die slechte maatregel te compenseren. Ik denk trouwens dat de federatie van de bedrijven voor milieubeheer reeds protest heeft aangetekend. Het is dus helemaal niet juist dat er geen vragen zouden zijn vanuit andere sectoren. Dat moet ik met klem tegenspreken, en ik zal er u nog vaak aan herinneren dat ook andere bedrijven getroffen zijn.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, in uw antwoord zijn me twee zaken sterk opgevallen.

Ten eerste hebt u gezegd dat we een eye catcher nodig hebben voor buitenlandse bedrijven. Ik vrees evenwel dat het bij een eye catcher zal blijven. Er bestaat immers geen enkele CEO die zijn investeringsbeleid zal voeren op basis van een eye catcher.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Van Gothem, we hebben in de Verenigde Staten deelgenomen aan een colloquium. Premier Verhofstadt was op eenzelfde congres 2 jaar geleden. Een van de eerste punten van de Amerikaanse bedrijven was de vraag naar een duidelijk tarief en het afschaffen van de complexe procedures. Alle deelnemers deelden die stelling.

De heer Roland Van Gothem : Daar kan ik best inkomen. Als de simulatie echter wordt gemaakt, zal men tot de conclusie komen dat er niet veel is veranderd.

Minister Jaak Gabriels : U mag niet vergeten dat er een fiscale rulling is, die het mogelijk maakt nog lager te gaan. Er bestaat ruimte voor onderhandelingen om nieuwe bedrijven aan te trekken.

De heer Marc van den Abeelen : Bovendien wordt er fiscale rechtszekerheid geschapen door de rulling. Vroeger konden maatregelen te allen tijde worden veranderd.

De heer Roland Van Gothem : Dat is inderdaad een goede zaak.

Nu hoor ik de meerderheid plots zeggen dat milieuheffingen regulerend moeten werken. Was dat voor die hervorming niet het geval ? Toen mocht het bedrag wel worden afgetrokken en was de argumentatie dat die regel nodig was om de nodige milieu-investeringen te doen.

Het heeft toch een tijd geduurd vooraleer men tot de conclusie is gekomen dat die heffingen regulerend moesten werken.

Minister Jaak Gabriels : Meestal komt dat pas bij de hervorming van de fiscale regels ter sprake. Het klopt echter dat het vanaf het begin de doelstelling moet zijn dat een heffing leidt tot een betere toestand. Dat is evident, anders heeft ze geen zin.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.26 uur.*
